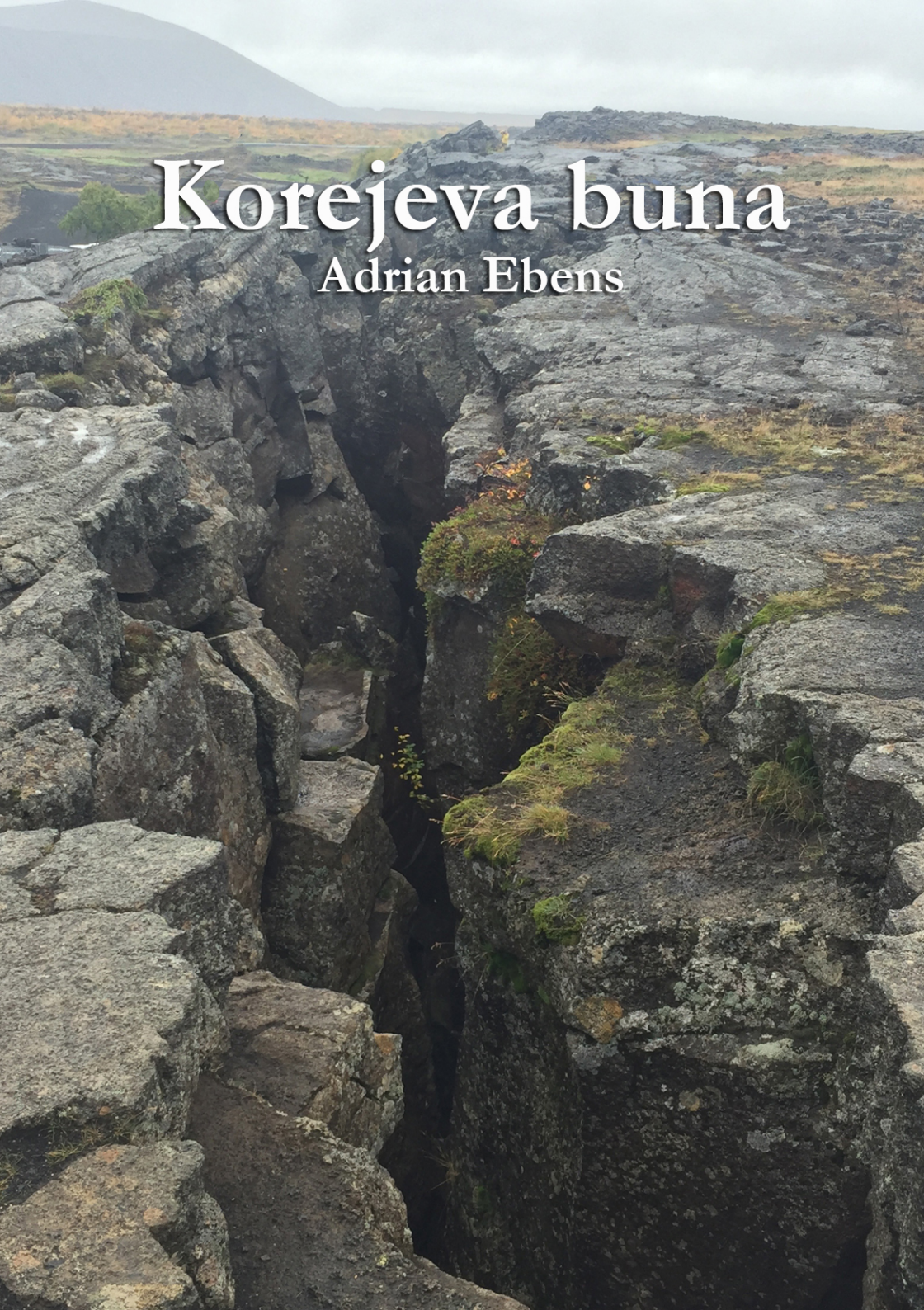

Korejeva buna

Adrian Ebens

Korejeva buna

Izražavam posebnu zahvalnost Rubenu, Danijelu i Brajanu
za vašu pomoć u pripremanju ove brošure -
hvala vam za vaše uvide

prevod i obrada:
Maranatha Media rs

Naslov originala:
Rebellion of Korah
by Adrian Ebens

Svi biblijski stihovi su preuzeti iz Karadžić - Daničić prevoda
osim ako nije drugačije naglašeno

www.maranathamedia.rs

Decembar 2017.

Sadržaj

Propadanje živih osoba u ponor.....	3
Faktori koji su doveli do pobune.....	4
Optužbe protiv Mojsija.....	6
Mojsije - ožalošćen zbog optužbi.....	9
Krst za Mojsija.....	10
Korej, Datan i Aviron propadaju.....	12
Zatirač nasuprot Obnovitelju.....	14
Proces Božjih sudova.....	15
Pružanje ruke.....	16
Sakrivanje Božjeg lica.....	17
Pitanja sa rečju "ako".....	17
Problem suprotstavljenih principa.....	22
Oganj od Gospoda.....	24
Nastojanje da se izraelski zbor spase.....	29
Mojsijeva dela - pripisana delovanju sotone.....	31
U neprijateljevim rukama.....	34

Propadanje živih osoba u ponor

Reči 88. Psalma za Korejeve potomke imaju mnogo dublje značenje nego što većina u potpunosti shvata.

Psalam 88:2-8 "Nek izađe preda Te molitva moja, prigni uho Svoje k jauku mom; Jer je duša moja puna jada, i život se moj primače paklu. Ubroyen sam s onima koji u ponor propadaju, postadoh kao čovek bez sile, kao među mrtve bačen, kao ubijeni, koji leže u grobu, kojih se više ne sećaš, i koji su od ruke Tvoje daleko. Metnuo si me u jamu najdonju, u tamu, u bezdanu. Oteža mi gnev Tvoj, i svima valima Svojim udaraš me. Udaljio si od mene poznanike moje, njima si me omrazio; zatvoren sam, i ne mogu izaći."
(KJ prevod)

Priča o Koreju i njegovim saučesnicima služi kao potresan podsetnik koji pokazuje koliko iznosi cena pobune. Mora da je za sinove Korejeve, to što su morali živeti s nasleđem sličnim Kainovom i Valamovom, bilo teško iskustvo.

Judina poslanica 1:11 "Teško njima! Jer putem Kainovim pođoše i u prevaru Valamove plate padoše, i u buni Korejevoj izgiboše."

88. Psalam je jedan od Psalama koji su napisali Korejevi sinovi, a mi možemo samo zamisliti koliko su reči "ubroyen sam s onima koji u ponor propadaju," bile bolne. Iako ovaj autor nije bio saučesnik u pobuni svojih praočeva, redovno su ga podsećali da je njegova porodica stalna opomena o Božjem gnevu protiv buntovnika. Takođe je podesno primeniti ove reči i na Hrista koji je na sebe uzeo naše nasleđe i koji je bio ubrojan među one koji su sišli u ponor (ili grob).

Ajde da proučimo priču o Koreju kako bi mogli razumeti šta nam ona govori o Božjim sudovima.

4. Mojsijeva 16:1-11 "A Korej, sin Isara sina Kata sina Levijevog, i Datan i Aviron sinovi Elijavovi, i Avnan sin Faleta sina Ruvimovog pobuniše se, i ustaše na Mojsija, i s njima dvesta i pedeset ljudi između sinova Izrailjevih, glavara narodnih, koji se sazivahu na zbor i behu ljudi znatni. **I skupiše se na Mojsija i na Arona i rekoše im: Dosta nek vam je; sav ovaj narod, svi su sveti, i među njima je Gospod; zašto se vi podižete nad zborom Gospodnjim?** Kad to ču Mojsije, pade ničice. Potom reče Koreju i svojoj družini njegovoj govoreći: Sutra će pokazati Gospod ko je Njegov, i ko je svet, i koga je pustio k sebi, jer koga je izabrao onog će pustiti k sebi. Ovo učinite: Uzmite kadionice, Korej sa svom družinom svojom. I metnite sutra u njih ognja i metnite u njih kada pred Gospodom, i koga izbere Gospod onaj će biti svet. Dosta nek vam je, sinovi Levijevi! I reče Mojsije Koreju: Čujte sinovi Levijevi! **Malo li vam je što vas je Bog Izrailjev odvojio od zbora Izrailjevog pustivši vas k sebi da vršite službu u šatoru Gospodnjem i da stojite pred zborom i služite za nj? Pustio je k sebi tebe i svu braću tvoju, sinove Levijeve, s tobom, a vi tražite još i sveštenstvo? Zato ti i sva družina tvoja skupite se na Gospoda. Jer Aron šta je da vičete na nj?"**

Faktori koji su doveli do pobune

"Korej i njegovi saučesnici-zaverenici su bili ljudi koji su bili posebno počastvovani osobitim ispoljavanjima Božje sile i veličine. **Oni su bili u grupi koja se zajedno s Mojsijem popela na planinu i posmatrala božansku slavu.**" Pregled i glasnik, 12. novembar 1903.

"Ali su Korej, kao glavni pokretač pobune, i njegove pristalice stajali u svojim šatorima tako prkosno kao da izazivaju Božji gnev, kao da Bog nikad nije delovao preko Svog vernog slugu Mojsija. I što je još nezahvalnije, ti ljudi

su se u svojoj pobuni ponašali tako kao da nisu upravo Mojsijevim posredovanjem **tako nedavno bili počastvovani da dođu u gotovo neposrednu Božju prisutnost i ugledaju Njegovu nenadmašnu slavu.** Ti ljudi su svojim očima na Mojsijevom licu, kad je silazio s planine noseći drugi par kamenih ploča, videli takav odbljesak slave Božje da Izraelci nisu smeli da mu se približe..." 3. sveska Svedočanstava za zajednicu, 354. str. orig.

"Korej nije bio zadovoljan svojim položajem. On je bio povezan s službom u šatoru od sastanka, ali je **težio i za sveštenećkom pozicijom.** Glavnu ulogu u vođenju naroda Bog je poverio Mojsiju, dok je sveštenstvo bilo dato Aronu i njegovim sinovima. **Korej je odlučio da primora Mojsija da promeni poredak stvari kako bi on mogao biti uzdignut do sveštenećkog dostojanstva.** Kako bi ostavriavanje njegovih ciljeva bilo što sigurnije, on je uvukao Datana i Avirona, Ruvimove potomke, u svoju pobunu." 3. sveska Svedočanstava za zajednicu, 344. str. orig.

"U Korejevoj pobuni na delu je bio, u manjem obimu, isti duh koji je pokrenuo sotoninu pobunu na nebu. Ponos i ambicija su naveli Lucifera da se žali na Božju vladavinu i da pokuša da obori poredak koji je bio uspostavljen na nebu." Patrijarsi i proroci, 403. str. orig.

Šta je otvorilo vrata Korejevoj buntovničkoj karijeri?

"Nisu bili voljni da prihvate strašnu presudu da će svi morati da pomru u pustinji **pa im je bio prihvatljiv svaki izgovor da poveruju da ih vodi Mojsije, a ne Bog** i da im je on odredio budućnost." Patrijarsi i proroci, 396. str. orig.

"Optužba da je gundanje naroda izazvalo Božji gnev bila je odbačena kao pogrešna. Kazali su da zbor nije pogrešio, jer je samo tražio svoja prava; ali da se Mojsije pokazao kao oholi starešina koji je ljude proglasio grešnicima iako je reč bila o svetom narodu u čijem središtu stanuje sam Gos-

pod." Patrijarsi i proroci, 397. str. orig.

"Korej se zatim osvrnuo na istoriju njihovog putovanja kroz pustinju i podsetio ih da su često bili u teškom položaju, da su mnogi stradali zbog gundanja i neposlušnosti. Njegovi slušaoci su smatrali da mogu jasno videti **da su mnoge njihove nevolje mogle biti izbegnute da se Mojsije drugačije ponašao. Zaključili su da je on odgovoran za sve njihove nevolje**, da je čak i njihovo isključenje iz Hanana samo posledica njegovog i Aronovog pogrešnog rukovođenja..." Patrijarsi i proroci, 396. str. orig.

Optužbe protiv Mojsija

Kome je Korej pripisao čuda koja su bila učinjena kroz Mojsija?

"Korej i njegovi drugovi su odbacivali svetlost sve dok nisu postali tako zaslepljeni da ih ni **najuverljiviji prikazi Božje moći** nisu mogli osvedočiti; **sve su pripisivali ljudskim ili sotonskim silama (posredovanju)**." Patrijarsi i proroci, 405. str. orig.

"Korej i njegovi saučesnici-zaverenici su bili ljudi koji su bili posebno počastvovani osobitim ispoljavanjima Božje sile i veličine. **Oni su bili u grupi koja se zajedno s Mojsijem popela na planinu i posmatrala božansku slavu**, ali posle je došlo do promene. Iskušenje, u početku neznatno, našlo je mesta u njihovom srcu; zatim, kada je dobilo podsticaj, počelo je da jača i tako je išlo sve dalje **dok sotona nije preuzeo upravu nad njihovim mislima** i naveo ih da krenu u širenje nezadovoljstva. Izražavajući veliko interesovanje za blagostanje naroda, u početku su svoje nezadovoljstvo šapatom prenosili jedni drugima, a zatimi vodećim ljudima u Izraelu. Njihova podmetanja su bila tako svesrdno prihvatana da su se usudili da krenu korak dalje dok na kraju nisu i sami poverovali da ih pokreće revnovanje za

Gospoda." Pregled i glasnik, 12. novembar 1903.

Zbog ljubomore i odbijanja da prihvate presudu da će svi pomreti u pustinji zbog svog greha, Korej i njegovi prijatelji su okrivili Mojsija za celokupno pogrešno rukovođenje i optužili ga da mu pomažu ljudske ili sotonske sile. Kao što smo zapazili, Korej je ispoljavanja božanske slave na planini pripisao sotonskom ili ljudskom poreklu, a ne da su došla od Boga. Ove laži su razotkrile da se u potpunosti nalaze pod sotoninom upravom. U svojoj težnji da zadobije sveštenučku poziciju, Korej je napao Arona i nastojao da sroza poverenje u njega kao prvosveštenika. Ostvario je veliki uspeh. Ljudi su bili vrlo spremni da veruju da nije njihova krivica što je došlo do razdora, već da su krivci Mojsije i Aron.

"Onima koji se nalaze u tami zablude i zaslužuju ukor ništa nije draže nego kad im se laskavo odobrava da i dalje greše. Prikazujući Mojsija kao vlastoljubivog vođu, Korej je Izraelce prvo pridobio da ga slušaju, a zatim i da mu ukažu svoju naklonost. Naglašavao je da je Mojsije preoštari, suviše strog i da ih, budući sklon diktatorskom naređivanju, stalno ukorava kao grešnike dok su oni ustvari narod svet, posvećen Gospodu i da je Gospod među njima. Mnoge pojedinosti koje su doživljavali na svom dotadašnjem putovanju kroz pustinju, gde su često bili izloženi opasnosti i gde su mnogi od njih izginuli zbog gundanja i neposlušnosti, Korej je prikazao u takvoj svetlosti da su oni u svom izopačenom poimanju definitivno zaključili da su svega toga mogli biti pošteđeni samo da je Mojsije drugačije postupao - da nije bio toliko nepopustljiv i strog. Za sve svoje nevolje i patnje pretrpljene u pustinji, oni su sada okrivili Mojsija. Kao vodeća ličnost u svemu ovome, Korej je tvrdio da zahvaljujući svojoj oštroumnosti vidi pravi uzrok svih njihovih teškoća i nevolja.

U tom izražavanju i širenju nezadovoljstva došlo je do takve sloge i saglasnosti u mišljenju među inače neskladnim elementima kakva se do tada nije videla. Uspeh koji je Korej imao u pridobijanju većine naroda na svoju stranu još

više ga je učvrstio u uverenju da je njegovo rasuđivanje bilo ispravno i da je Mojsije zaista uzurpirao vlast čime ugrožava blagostanje i spasenje Izraela. Tvrdio je da mu je ovo sam Bog otkrio stavljajući mu u dužnost da izvrši promenu u upravljanju izraelskom nacijom dok ne bude prekasno. Smatrajući da krivica nije na strani Izraelaca kao naroda, javno je izjavio: "Svi oni su pravedni, a sva povika da oni svojim gundanjem izazivaju Božji gnev predstavlja samo veliku zabludu; oni samo traže svoja prava i ličnu nezavisnost." 3. sveska Svedočanstava za zajednicu, 345-346. str. orig.

Kada je Mojsije pozvao Datana i Avirona da dođu k njemu, iznošenje optužbi je bilo nastavljeno.

4. Mojsijeva 16:12-14 "I posla Mojsije da dozovu Datana i Avirona, sinove Elijavove. A oni odgovoriše: Nećemo da idemo. Malo li je što si nas izveo iz zemlje u kojoj teče mleko i med da nas pobiješ u ovoj pustinji, nego još hoćeš da vladaš nad nama? Jesi li nas odveo u zemlju gde teče mleko i med? I jesi li nam dao da imamo njive i vinograde? Hoćeš li oči ovim ljudima da iskopaš? Nećemo da idemo."

"Korej, Datan i Aviron su stoga bili primorani da smisle neki ubedljiv razlog zašto je Mojsije od samog početka ispoljavao toliko interesovanje za sinove Izraelove. **Zao duh sebičnosti kojem se predadoše i koji ih je unizio do te mere da postanu sotonina oruđa**, naveo ih je najzad na zaključak da ih je Mojsije izveo u nameri da lutaju pustinjom sve dok svi ne pomru kako bi onda mogao prigrabiti njihovu imovinu." 3. sveska Svedočanstava za zajednicu, 346. str. orig.

Ovi muškarci su bili sotonina oruđa i oni su optužili strpljivog i nesebičnog Mojsija da ima potpuno sebične motive. Ovo je duboko ranilo njegovo srce koje je sve žrtvovalo za delo Božje.

4. Mojsijeva 16:15 "Tada se rasrdi Mojsije vrlo, i reče

Gospodu: Nemoj pogledati na dar njihov; nijednog magarca nisam uzeo od njih, niti sam kome od njih učinio kakvo zlo."

Mojsije - ožalošćen zbog optužbi

Stih kaže da se Mojsije razgnevio, ali ta jevrejska reč takođe može biti prevedena kao "rastužio". Zapazite Samuilovu reakciju na Saula u stihu gde je upotrebljena ista jevrejska reč.

1. Samuilova 15:11 "Žao mi je što sam Saula postavio za cara: jer se on odvratio od toga da Me sledi i nije izvršio Moje zapovesti. To **ožalosti** Samuila pa je svu noć vapio Gospodu." (KJ prevod)

Zapazite da Elen Vajt kaže da je Mojsije bio duboko pogođen, a ne ljut što potvrđuje prevod "ožalosti" umesto "razgnevi" u ovom stihu.

"Duboko pogođen ovim nepravednim optužbama i svestan da nikada nije postupio samovoljno, Mojsije se obratio Bogu pred svim narodom pozivajući Ga da On bude sudija u ovome. Pod uticajem Korejevog lažnog prikazivanja ljudi su uglavnom bili nezadovoljni." 3. sveska Svedočanstava za zajednicu, 348. str. orig.

Mojsije je počeo osećati Hristove patnje. Korejevi, Datanovi i Avironovi postupci su bili okrutna dela koje je sotona nadahnuo i koja je razvio tokom svog iskustva na nebu sa Sinom Božjim.

4. Mojsijeva 16:16-19 "Potom reče Mojsije Koreju: Ti i svi tvoji stanite sutra pred Gospodom, ti i oni i Aron. I uzmite svaki svoju kadionicu, i metnite u njih kada, i stanite pred Gospodom svaki sa svojom kadionicom, dvesta i pedeset kadionica, i ti i Aron, svaki sa svojom kadionicom. I uzeše svaki svoju kadionicu, i metnuvši u njih ognja metnuše u njih kada, i stadoše na vrata šatora od sastanka s Mojsijem i Aronom. **A Korej sabra na njih sav zbor na vrata šatora od sastanka;** tada se pokaza slava Gospodnja svemu zboru."

"Optužili su Mojsija da utvrđuje svoj autoritet govoreći da deluje pod Božjim vođstvom. Izjavili su da više neće dozvoljavati da ih vodi kao slepce, malo prema Hananu, a malo prema pustinji, kako u datom trenutku odgovara njegovom vlastoljubivim zamislama. I tako je **onaj koji je bio kao nežan otac, kao strpljiv pastir bio predstavljen kao uzurpator i tiranin najcrnjeg karaktera**. Krivica za isključenje iz Hanana bila je pripisana njemu, iako je ono došlo kao kazna za njihove grehe." Patrijarsi i proroci, 399. str. orig.

Jadan Mojsije, posle svega što je učinio za decu Izraela, Pismo kaže da se sav zbor zajedno okupio protiv njega i Arona.

Krst za Mojsija

Zapazimo pažljivo šta se nakon toga desilo.

4. Mojsijeva 16:20-21 "I reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći: Odvojte se iz tog zbora, da ih odmah satrem."

Ova izjava je veoma slična onome šta je Bog rekao u vezi greha sa zlatnim teletom.

2. Mojsijeva 32:10 "I sada pusti Me, da se raspali gnev Moj na njih i da ih istrebim; ali od tebe ću učiniti narod velik."

Kakvu je nameru Gospod imao kada je to rekao?

"On je predložio Mojsiju da ih uništi i da od njega načini veliki narod. Gospod je ovde proveravao Mojsija. On je znao da je vođenje buntovničkog naroda do obećanje zemlje teško i za dušu zamorno delo. **Gospod je želeo staviti na probu Mojsijevu istrajnost, vernost i ljubav prema tako zabludelim i nezahvalnom narodu.**" Duh proroštva, 1. tom, 245. str. orig.

"**Obećanje o velikoj časti je bilo Mojsijeva provera.** Gospod je hteo da ga postavi za vođu velikog naroda. Da je

Mojsije imao skučen, sebičan duh, kako bi samo brzo zgrabio tu ponudu! Ali on nije hteo da sluša o tom obećanju o unapređenju." Pregled i glasnik, 11. februar 1909.

U ovoj proverbi na koju je Mojsije bio stavljen se nalazio princip krsta. Mojsije je odlučio da dopusti da njegovo telo bude raspeto sa Hristom. Zapažamo jednu značajnu stvar koja je prisutna u raspeću:

"Bog dozvoljava da Njegov Sin bude predat radi naših prestupa. **On naspram Nositelja greha zauzima karakter sudije, lišavajući se nežnih osobina oca.**" Vera po kojoj živim, 104. str. orig.

Ako pažljivo razmotrimo moći ćemo primetiti da gde god su prisutni sudovi Božji i krst je podignut. Izjava zapisana u 4. Mojsijevoj 16:21 nam prikazuje veoma strogog sudiju. Razmotrite pažljivo sledeću izjavu:

"Tajna krsta objašnjava sve druge tajne. **U svetlosti koja sija sa Golgote, Božje osobine koje su nas ispunjavale strahom i strahopoštovanjem izgledaju lepe i privlačne.** Milost, nežnost i očinska ljubav sjedinjuju se sa svetošću, pravednošću i istinom." Velika borba, 652. str. orig.

Izrael je duboko ranio Mojsija i u ovom trenutku Duh Hristov koji je bio u Mojsiju je odreagovao na proveru. Zakon je, putem izjave da se zbor uništi, došao da se umnoži greh, međutim, Mojsije je u ovom trenutku izabrao da umre svome "ja" u Hristu i blagodat se još većma umnožila u njemu i Aronu na sledeći način.

4. Mojsijeva 16:22 "A oni padoše ničice i rekoše: Bože, Bože duhovima i svakom telu! Ovaj jedan zgrešio, i na sav li ćeš se zbor gneviti?"

Koliko je Duh Hristov u ljudskim srcima dragocen! Vidimo da u Mojsiju i Aronu Hristos posreduje obraćajući se Ocu i to je upravo ono što Otac i želi, jer Otac ne želi da iko propadne, već da svi dođu u pokajanje. Na osnovu sledeće izjave koja govori o tome šta se dešavalo malo kasnije

u priči zasigurno znamo da, iako je Izrael zaslužio da bude uništen, naš Otac to nije želeo.

"Isus, Anđeo koji je išao ispred Jevreja, je želeo da ih spasi od uništenja. Oproštenje je i dalje bilo dostupno. Sudovi Božji su se veoma približili i kao da su ih pozivali da se pokaju. Posebno, uporno delovanje neba sprečilo je njihovu pobunu. I tada, da su se odazvali pozivima Božjeg providenja, su mogli biti spaseni." Pregled i glasnik, 12. novembar 1903.

Božja presuda da uništi zbor je u Mojsiju i Aronu pokrenula posrednički duh da se zalaže za spasenje naroda. Otac je ovo rekao upotrebljavajući jezik Starog zaveta kako bi Mojsija i Arona pokrenuo na Novo-zavetno posredovanje koje bi Izraelcima pružilo više vremena da se pokaju.

4. Mojsijeva 16:23-26 "Opet reče Gospod Mojsiju govoreći: Reci zboru i kaži: Odstupite od šatora Korejevog i Datanovog i Avironovog. I ustavši Mojsije otide k Datanu i Avironu, a za njim otidoše starešine Izrailjeve. I reče zboru govoreći: Odstupite od šatora tih bezbožnika, i ne dodevajte se ničeg što je njihovo, da ne izginete sa svih greha njihovih."

"Kada je Mojsije pozvao Izraelce da se sklone od propasti koja im pretila i tada su Božji sudovi mogli biti zaustavljeni da su se Korej i njegovi istomišljenici pokajali i zatražili oproštenje. **Međutim, svojom tvrdoglavom upornošću, oni su zapečatili svoju propast.** Ceo skup je učestvovao u njihovoj krivici, jer su svi, u većoj ili manjoj meri, stali na njihovu stranu. Ipak, u Svojoj velikoj milosti Bog je načinio razliku između vođa pobune i onih koji su ih sledili." Patrijarsi i proroci, 401. str. orig.

Korej, Datan i Aviron propadaju

Korej, Datan i Aviron su od sebe načinili sotonina oruđa koja su bila potpuno pod njegovom kontrolom. Oni su odbili da se pokaju. Duh Hristov je pokušao da ih spase, ali su oni odbili da poslušaju. Moramo proći pažljivo, korak po korak kroz sledeći deo ove priče kako nam ništa ne bi promaklo.

4. Mojsijeva 16:27-33 "I odstupiše sa svih strana od šatora Korejevog i Datanovog i Avironovog; a Datan i Aviron izašavši stadoše svaki na vrata od šatora svog sa ženama svojim i sa sinovima svojim i s decom svojom. Tada reče Mojsije: Ovako ćete poznati da me je Gospod poslao da činim sva ova dela, i da ništa ne činim od sebe. Ako ovi pomru kao što mru svi ljudi, i ako budu pokarani kao što bivaju pokarani svi ljudi, nije me poslao Gospod; **Ako li šta novo učini Gospod, i zemlja otvori usta svoja i proždre ih sa svim što je njihovo, i siđu živi u grob, tada znajte da su ovi ljudi uvredili Gospoda. A kad izgovori reči ove, rasede se zemlja pod njima, i otvorivši zemlja usta svoja proždre ih, i domove njihove i sve ljude Korejeve i sve blago njihovo.** I tako siđoše sa svim što imahu živi u grob, i pokri ih zemlja i nesta ih iz zbora."

Ako smo oni koji samo slušaju reč, a ne izvršuju je, pročitaćemo ove stihove kao da gledamo lice tela svog u ogledalu i obmanućemo sami sebe.

Jakov 1:22-23 "Budite, pak, tvorci reči, a ne samo slušači, varajući sami sebe. Jer ako ko sluša reč a ne tvori, on je kao čovek koji gleda lice tela svog u ogledalu."

Na prvi pogled deluje kao da je Gospod otvorio zemlju i uništio ih. Ovde se nalazi provera da li smo voljni da upoređujemo stih sa stihom. Isus, koji je isti juče, danas i zauvek, nam je rekao:

Luka 9:56 "Jer Sin čovečiji nije došao da pogubi duše čovečije nego da sačuva."

U priči o Valamu pronalazimo sledeći princip:

"Kada su prestupili Božje zapovesti, odvojili su se od Njega i bili su ostavljeni da osete silu zatirača." V. B, 529. str.orig.

Zatirač nasuprot Obnovitelju

Ko je uništio Koreja, Datana i Avirona?

"Slučaj Koreja, Datana i Avirona predstavlja za nas lekciju da se ne ugledamo na njihov primer. "Niti da kušamo Hrista kao što neki od njih kušaše i od zmija izgiboše. Niti da gundamo kao što neki od njih gundāše i izgiboše od zatirača. Ovo se, pak, sve događāše za ugled njima, napisa se za nauku nama na koje posledak sveta dođe."" 3. sveska Svedočanstava za zajednicu, 353. str. orig.

Rečeno nam je da je zatirač uništio ove ljude. Ko je zatirač? Reč zatirač koja se nalazi u 1. Korinćanima 10:10 koju Elen Vajt citira znači - uništitelj, to jest (posebno) vatrena zmija. Ponovo zapažamo:

Otkrivenje 9:11 "I imahu nad sobom cara anđela bezdana kome je ime jevrejski Avadon, a grčki Apolion - zatirač." (NLT prevod)

"Sotona je zatirač, a Hristos je Obnovitelj." Pregled i glasnik, 26. novembar 1895.

"Okrutnost je sotonska osobina. Bog je ljubav; i sve što je stvorio bilo je čisto, sveto i savršeno dok prvi veliki buntovnik nije doneo greh. **Sam sotona je neprijatelj koji čoveka navodi na greh i onda nastoji da ga uništi ako može**, a kada je siguran u svoju žrtvu, raduje se propasti koju je prouzrokovao. Kada bi mu bilo dopušteno, on bi ceo ljudski rod uhvatio u svoju mrežu. Da se nije umešala božanska sila, nijedan Adamov sin ni ćerka mu ne bi mogli uteći." Velika borba, 534. str. orig.

"Sotona, veliki neprijatelj, svakog prestupnika Božjeg svetog zakona prati u stopu i onaj ko nije svestan opasnosti

koja mu pretila i ko se ozbiljno ne potrudila da nađe utočište u večnom zaklonu, pašće kao plen u ruke **zatiraču**." Patrijarsi i proroci 517. str. orig.

Proces Božjih sudova

Kako je moguće da je sotona uništio ove ljude kada je jasno da je to bio sud Božji?

"Bilo mi je pokazano da **Božji sudovi neće doći direktno od Gospoda na njih, već na sledeći način**: oni se stavljaju izvan Njegove zaštite. On upozorava, ispravlja, ukorava i ukazuje na jedini put sigurnosti, a onda, ako oni koji su bili predmet Njegove posebne brige budu išli svojim putem, nezavisno od Duha Božjeg; ako nakon uzastopnih upozorenja budu izabrali svoj put, **tada On neće zapovediti Svojim anđelima da spreče Sotonine odlučne napade na njih**. Sotonina sila je na delu i na moru i na kopnu i donosi nevolje i žalosti i uništava hiljade i hiljade da bi mu osigurala plen. Dolaziće do oluja i bura sa mora i sa kopna, jer sotona siđe u velikom gnevu. On je aktivan. On zna da je njegovo vreme kratko i ako ne bude ograničen videćemo užasnija ispoljavanja njegove sile nego što smo to ikad sanjali." Rukopisi 14, 3.

"Bog procenjuje narode. Niti jedan vrabac ne padne na zemlju, a da On to nije primetio. Oni koji čine zlo svojim bližnjima govoreći: "Kako će razabrati Bog?" **će jednog dana biti pozvani da prime dugo-odlaganu osvetu**. U današnje vreme se prema Bogu ispoljava više nego opšti prezir. Ljudi su u svojoj drskosti i neposlušnosti dostigli tačku koja pokazuje da je čaša njihovog bezakonja skoro puna. Mnogi su potpuno prešli granicu milosti. Uskoro će Bog pokazati da je zaista živi Bog. On će anđelima reći: **"Nemojte se više suprostavljati sotoninim naporima da uništi**. Neka ispolji svoju mržnju prema sinovima neposlušnosti, jer je čaša

njihovog bezakonja puna. Oni su postajali sve pokvareniji, svakodnevno povećavajući svoje bezakonje. Više neću intervenisati kako bi sprečio uništitelja da izvršuje svoje delo." Pregled i glasnik, 17. septembar 1901.

Pružanje ruke

Kako se odigravaju sudovi Božji? Kako Bog sprovodi osvetu? On više ne nastavlja naređivati Svojim anđelima da štite one koji odbijaju da se pokaju i hode u skladu sa Njegovim zapovestima. Evo još jednog dokaza za razmatranje.

"Ovi Izraelci su prigovarali i vršili uticaj na ljude da ih podrže u pobuni i čak i **nakon što je Bog pružio Svoju ruku i progutao prestupnike**, a preplašeni ljudi pobjegli u svoje šatore, njihova pobuna nije bila izlečena." Pismo 12a, 1893; 1. tom Biblijskih komentara, 1114.

Zapazite ovaj isti način izražavanja u sledećem stihu:

2. Mojsijeva 3:20 "Ali ću **pružiti ruku Svoju, i udariću Misir** svim čudesima Svojim, koja ću učiniti u njemu: i posle će vas pustiti."

Kako je Bog pružio Svoju ruku u Egiptu?

Psalam 78:48-49 "Gradu predade stoku njihovu, i stada njihova munji. Posla na njih ognjeni gnev Svoj, jarost, srdnju i mržnju tako što je poslao [razrešio] četu zlih anđela." KJ prevod

Za detaljnije objašnjenje zala u Egiptu, potražite brošuru "Golgota u Egiptu". Zapazite ponovo ovo pružanje ruke u knjizi o Jovu.

Jov 1:11-12 "Ali **pruži** [[H797] ispružiti] **ruku Svoju** i dotakni se svega što ima, psovaće te u oči. A Gospod reče Sotoni: **Evo, sve što ima neka je u tvojoj ruci; samo na njega ne diži ruke svoje**. I otide Sotona od Gospoda."

Jov 1:16 "Dok ovaj još govoraše, dođe drugi i reče: **Oganj Božji spade s neba i spali ovce i momke, i proždre ih; i**

samo ja jedan utekoh da ti javim."

Sakrivanje Božjeg lica

Kad je reč o frazi *pružiti* ili *ispružiti svoju ruku*, zapravo vidimo da je sotonu bilo omogućeno da učini ova dela. Rečeno nam je da Božji sudovi ne dolaze direktno od Boga, već da On naposljetku prepušta bezbožnike njihovim izborima kako bi služili gospodaru koga su izabrali. U tuzi, naš Otac sakriva Svoje lice.

5. Mojsijeva 31:17-18 "I onda će se raspaliti Moj gnev na njih, i ostaviću ih, i sakriću lice Svoje od njih; oni će se proždreti, i snaći će ih zla mnoga i nevolje; i onda će reći: Da me ne snađoše ova zla zato što Bog moj nije posred mene? A ja ću onda sasvim sakriti lice Svoje za sva zla koja učiniše obrativši se k drugim bogovima."

Ovaj isti princip vidimo u razorenju Jerusalima.

"Jevreji su sami sebi iskovali okove, sami su sebi napunili čašu osвете. U svom uništenju kao nacije i u svim nevoljama koje su ih snašle posle rasejanja, oni su žnjeli ono šta su sami posejali. Prorok kaže: "O Izraelu ti si sam sebe uništio", "jer si pao zbog svega svoga bezakonja..." (Osija 13:9, 14:1) Njihovo stradanje se često pominje kao kazna koja ih je stigla po **Božjem direktnom naređenju. Na taj način veliki varalica pokušava da sakrije svoje delo.** Tvrdoglavim odbacivanjem božanske milosti, Jevreji su prouzrokovali da ih napusti Božja zaštita tako da je sotona mogao da vlada nad njima po svojoj volji. Užasne okrutnosti koje su se dešavale prilikom razorenja Jerusalima pokazatelj su sotonine osvetničke sile nad onima koji se podvrgavaju njegovoj kontroli." Velika borba 35-36. str. orig.

Pitanja sa rečju "ako"

Međutim, postoji izazov kako ćemo razumeti sledeće stihove:

4. Mojsijeva 16:28-30 "Tada reče Mojsije: Ovako ćete poznati da me je Gospod poslao da činim sva ova dela, i da ništa ne činim od sebe: Ako ovi pomru kao što mru svi ljudi, i ako budu pokarani kao što bivaju pokarani svi ljudi, nije me poslao Gospod; Ako li šta novo učini Gospod, i zemlja otvori usta svoja i proždre ih sa svim što je njihovo, i siđu živi u grob, tada znajte da su ovi ljudi uvredili Gospoda."

Na prvi pogled deluje da ove reči veoma jasno naučavaju da je uništenje došlo kao zaista direktni Božji nalog. Odgovor se nalazi u kratkoj reči "ako".

4. Mojsijeva 16:29-30 "**Ako** ovi pomru kao što mru svi ljudi, i **ako** budu pokarani kao što bivaju pokarani svi ljudi, nije me poslao Gospod; **Ako** li šta novo učini Gospod..."

Narod je imao dovoljno dokaza da je Gospod vodio Mojsija tokom svih onih događaja u Egiptu, Crvenom moru i planini Sinaj. Postojalo je obilje dokaza da je Gospod poslao Mojsija. Čudo, koje se odigralo u kontekstu koji je Mojsije postavio, je čudo koje je odgovor na sumnju. Kada je sotona doveo u pitanje Isusovu poziciju kao Sina Božjeg, On je odbio da učini čudo kao odgovor na iskušenje sa rečju "ako".

Matej 4:3-4 "I pristupi k Njemu kušač i reče: **Ako** si Sin Božji, reci da kamenje ovo hlebovi postanu. A On odgovori i reče: Pisano je: Ne živi čovek o samom hlebu, no o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih."

Kada su pitanja u kojima se pojavljuje "ako" povezana s odbranom ličnog identita ili službe kroz činjenje čuda, znamo da ta iskušenja dolaze od sotone. Ilija se u svojoj službi suočio sa sličnim pitanjem kao i Mojsije i Isus. On je bio poslat da upozori cara na njegove pogreške

postupke. Car je želeo da ga zarobi razotkrivajući dokaz da ne veruje Iliji.

2. Carevima 1:10 "A Ilija odgovarajući reče pedesetniku: **Ako** sam čovek Božji, neka siđe oganj s neba i proždre tebe i tvoju pedesetoricu. I siđe oganj s neba i proždre njega i njegovu pedesetoricu."

Na planini Karmil je bilo jasno pokazano da je Ilija čovek Božji. Pošto su toliko puno ljudi bili protiv njega, Ilija je povremeno bio kušan da posumnja u svoj poziv.

1. Crevima 19:9-10 "A onde uđe u jednu pećinu i zanoći u njoj; i gle, reč Gospodnja dođe mu govoreći: Šta ćeš ti tu, Ilija? A on reče: Revnovah veoma za Gospoda Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi ostaviše zavet Tvoj, Tvoje oltare razvališe, i proroke Tvoje pobiše mačem; a ja ostah sam, pa traže dušu moju da mi je uzmu."

Sotona je kušao Iliju da posumnja u svoj poziv, a to je otkriveno u reči "ako". Ova kratka reč razotkriva da kušanje dolazi od sotone. Ovo čudo koje je Ilija tražio je bilo isprepleteno sa njegovom borbom sa identitetom, da li je ili nije čovek Božji. Zašto je vodio tu borbu? Znao je da je podbacio kada je pobegao od Jezavelje. On je bio kušan da traži čudo kao dokaz svog identiteta. Znamo da to nije bio ispravan duh, jer nam je Isus to rekao.

Luka 9:54-56 "A kad videše učenici Njegovi, Jakov i Jovan, rekoše: Gospode! Hoćeš li da kažemo da oganj siđe s neba i da ih istrebi kao i Ilija što učini? A **On okrenuvši se zapreti im i reče: Ne znate kakvog ste vi duha;** Jer Sin čovečiji nije došao da pogubi duše čovečije nego da sačuva. I otidoše u drugo selo."

Mojsija su Korejeve, Datanove i Avironove lažne optužbe duboko pogodile. On je video da se skoro celi zbor okrenuo protiv njega. Nakon svega što je učinio, "ostavivši ga, svi pobegoše". (Marko 14:50) Sotona je pozvao Mojsija da siđe sa krsta u trenutku kada je on patio u telu.

On je bio kušan da traži čudo kako bi održao svoju poziciju. Hristos nije niti jednom odreagovao na pitanje sa rečju "ako". On nije niti jednom molio za čudo kao dokaz Njegovog identiteta. On je verovao u ono šta Mu je Otac rekao.

Najveći među prorocima se suočio sa istom proverom tokom svog boravka u zatvoru. Ista reč "ako" se pojavljuje, a izgovaraju je Jovanovi učenici.

Matej 11:2-3 "A Jovan čuvši u tamnici dela Hristova posla dvojicu učenika svojih, i reče Mu: Jesi li ti Onaj što će doći, ili drugog da čekamo?"

"Jovanov život bio je ispunjen marljivim radom i zato su ga sumornost zatvoreničkog života i nerad teško pritiskali. Kako je sedmica za sedmicom prolazila ne donoseći nikakve promene, u njega se **polako uvlačila potištenost i sumnja**. Njegovi učenici nisu ga zaboravili. Njima je bio dozvoljen pristup u zatvor tako da su mu mogli donositi vesti o Isusovim delima i reći kako se narod stiže k Njemu. Ali su postavljali pitanja - **ako je ovaj novi učitelj Mesija, zašto nije učinio ništa kako bi Jovan bio oslobođen**; kako može dopustiti da njegov verni vesnik bude lišen slobode, a možda i života?

Ova pitanja nisu bila bez dejstva. Navodila su Jovana na sumnje koje se inače nikad ne bi pojavile. Sotona se radovao slušajući reči ovih učenika i videći kako one ranjavaju dušu Gospodnjeg vesnika. O, kako često oni koji sebe smatraju prijateljima dobrog čoveka i koji čeznu za tim da mu pokažu svoju vernost, potvrđuju da su njegovi najopasniji neprijatelji! Kako ga često njihove reči obeshrabruju i rastužuju umesto da jačaju njegovu veru!" Čežnja vekova, 214-215. str. orig.

U Jovanovom slučaju nije bilo čuda kao što se to desilo Mojsiju i Iliji. On je umro potpuno verujući da je Hristos zaista Mesija. Kada su se

Jovanovi učenici vratili nakon razgovora sa Isusom, Jovan je primio vesti koje su mu bile potrebne.

"Učenili su doneli vest i to je bilo dovoljno. Jovan se setio proročanstva o Mesiji: "Jer Me Gospod pomaza da javljam dobre glase krotkima, posla Me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i sužnjima da će im se otvoriti tamnica, da oglasim godinu milosti Gospodnje." (Isaija 61:1-2) Hristova dela nisu samo objavljivala da je On Mesija, već su pokazivala na koji će se način uspostaviti Njegovo carstvo. Jovanu je bila otkrivena jednaka istina koja je bila data Iliji u pustinji kada je "velik i jak vetar, koji brda razvaljivaše i stene razlamaše, ali Gospod ne beše u vetru; a iza vetra dođe trus, ali Gospod ne beše u trusu; a iza trusa dođe oganj; ali Gospod ne beše u ognju", a posle ognja Bog je proroku govorio "tihim i tankim glasom". (1. Carevima 19:11-12) Tako je Isus trebalo da izvrši Svoje delo, a ne zveckanjem oružja i obaranjem prestola i carstva, već govoreći ljudskim srcima životom milosrđa i samopo-žrtvovnosti." Čežnja vekova, 214-215. str. orig.

Kada je Gospod pustio s neba vatru kao znak da se Ilija klanjao istinskom Bogu, on je požurio ispred Gospoda i lično mačem poubijao Valove proroke. Umesto da je čekao da Gospod da jasna uputstva, on je na sebe preuzeo odgovornosti koje mu nisu bile date.

"On nije čuo nikakve posebne reči od Gospoda da postupi kako je postupio i njegovi učinjeni koraci nisu imali nikakvu svrhu. Zbunjen sumnjama i nesiguran kuda njegov put vodi, išao je ovim i onim putem kako bi sačuvao život, ali Bog nije zaboravio Iliju. Bog je delovao i upitao Svog slugu: "Šta ćeš ti ovde Ilija?"

Ako Božji narod pažljivo i uz molitvu prouči ovu istoriju, ona će mu biti od pomoći u poteškoćama. **Neka svaki čovek bude pažljiv da ne prisvaja sebi odgovornosti koje Bog ne zahteva od njega i postavi se između Gospoda i onih koje**

On proverava pa Gospodnja namera neće moći biti ispunjena u iskustvu tih osoba." 1888 - materijali, 489. str. orig.

Kada je Gospod rekao Mojsiju da kaže ljudima da odstupe od Koreja, Datana i Avirona, da li je Mojsije prisvojio odgovornosti koje mu nisu bile date upotrebivši reč "ako"? Vidimo kako je Ilija odreagovao na pitanja sa rečju "ako" i zatražio vatru sa neba da uništi ljude koji su bili spremni da ga zarobe. Takođe znamo da nam Isus kaže da se Duh Božji nije nalazio u ognju, a takođe znamo i da je Bog rekao Iliji da nije u ognju na osnovu onog što je rekao na planini Sinaj.

Kada je Gospod povlačio zaštitu koju pružaju Njegovi anđeli od Koreja, Datana i Avirona, sotona je kušao Mojsija pitanjem sa rečju "ako" u okviru njegovog plana kako da uništi Koreja, Datana i Avirona. Setite se da je sotona preuzeo potpunu kontrolu nad tim ljudima. On je te ljude čvrsto pritisnuo da se odupiru molbama Duha Hristovog da se pokaju. Isus je obnovitelj, a sotona je zatirač i zahvaljujući sumnjama koje je ubacio u Mojsijevu glavu, on je bio u stanju da prikrije svoje delo uništenja i da ono izgleda kao direktan Božji sud. To je izuzetno pamećna obmana koja će, ako bude moguće, prevariti i izabrane.

Problem suprostavljenih principa

Ako odaberemo da verujemo da je Sin Božji lično otvorio tlo i uništio te ljude, tada moramo prihvatiti da su molbe koje je upućio tim ljudima da se pokaju bile poduprte pretnjom smrću. Ovo su dva suprostavljena principa. Ne možete u jednom trenutku nastojati da spasete nekoga, a već u sledećem trenutku da ga uništite. Ako je poziv na pokajanje poduprt ubilačkom pretnjom, tada su molbe da se ljudi pokaju poduprte silom kako bi se prisilila savest.

"Kako bi se mračne senke rasterale, kako bi se svet mogao vratiti Bogu, sotonina sila prevare je morala biti slomljena. To se nije moglo ostvariti silom. Primenjivanje sile suproti se načelima Božje vladavine. On želi jedino službu iz ljubavi, a ljubav se ne može narediti, ona se ne može zadobiti silom

ili vlašću. Samo ljubav može probuditi ljubav. Poznavati Boga znači voleti Ga. Njegov karakter se mora ispoljiti u suprotnosti prema sotoninom karakteru." Čežnja vekova, 22. str. orig.

Ne može biti pokazano da je Božji karakter suprotan sotoninom karakteru ako Bog koristi iste metode kao i sotona. Izjava da Sin čovečji nije došao da uništi, već da spase, je prikazana kao univerzalni princip u sledećoj izjavi.

"O kakvog li božanskog dobročinstva! Bilo bi mnogo lakše uništiti svet da više ne postoji nego ga reformisati. Ali Hristos objavljuje: "Sin čovečji nije došao da uništi ljudske živote, već da ih spase." Božji Sin je razumeo beznadežnu situaciju i lično došao na naš svet kako bi ljudi mogli, kroz Njega, imati večni život. " Pregled i glasnik, 11. decembar 1888.

Kada razumemo da je Jagnje bilo zaklano od postanja sveta i da je princip krsta postojao sve ovo vreme tokom perioda od 6000 godina, tada vidimo da Hristova zemaljska misija predstavlja otkrivenje Njegovog celokupne misije za svet tokom svih vremena. Od ključnog značaja je da to razumemo kako bi mogli razumeti da je Isus isti juče, danas i zauvek. Zapamtimo sledeći univerzalni princip:

"Sotona je zatirač, a Hristos je Obnovitelj." Pregled i glasnik, 26. novembar 1895.

Ovo su dva suprostavljena principa. Oni su svetlost i tama i oni se ne mogu spajati. Kada je sotona poželeo da postane kao Višnji, on je poželeo da stopi svoj identitet sa Očevim identitetom kako bi njegove osobine mogle postati Očeve osobine i kako bi se mogao sakriti u Očevom sjaju.

"Navesti ljude da zaborave Boga je od početka bio sotonin lukavo smišljen plan kako bi ih mogao sigurno vezati za sebe i stoga je lažno prikazivao Božji karakter navodeći ljude da o Njemu imaju potpuno pogrešnu predstavu.

Stvoritelj je njihovim umovima bio predstavljan kao Biće koje je zaodeno upravo onim osobinama koje pripadaju knezu zla - da je samovoljan, strog i neumoljiv, kako bi ga se ljudi plašili, izbegavali, a čak i mrzeli. Sotona se nadao da će na taj način umove onih koje je zaveo zbuniti do te mere da potpunu potisnu Boga iz svoje svesti. On je nameravao da na taj način izbriše Božje obličje u čoveku i utisne svoj lik u ljudsku dušu, da ljude potpuno obuzme svojim duhom i učini ih nemoćnim robljem svoje volje.

Lažno prikazujući Božji karakter i izazivajući nepoverenje u Njega, sotona je još u Edemu uspeo da Evu navede na prestup. Grehom je um naših praroditelja bio pomračen, njihova priroda degradirana, a njihova predstava o Bogu prilagođena njihovom ograničenom i sebičnom shvatanju. Što je čovek postajao smeliji u činjenju greha, znanje i ljubav Božja su sve više bleđeli iz njegovog uma i srca." 5. sveska Svedočanstava za zajednicu, 738. str. orig.

Gospod je dozvolio da zatirač uzme prvo Koreja, Datana i Avirona, jer znamo šta nam nadahnuće kaže:

"Slučaj Koreja, Datana i Avirona predstavlja za nas lekciju da se ne ugledamo na njihov primer. "Niti da kušamo Hrista kao što neki od njih kušaše i od zmija izgiboše. Niti da gundamo kao što neki od njih gundāše i izgiboše od zatirača." 3. sveska Svedočanstava za zajednicu, 353. str. orig.

Oganj od Gospoda

Ovo je drugima dalo vremena da shvate da se nalaze u velikoj opasnosti i da treba da pobegnu kod svog Spasitelja kako bi umakli zatiraču. Nažalost, oni se nisu pokajali i bili su potpuno predati sotoni.

4. Mojsijeva 16:35 "I izađe oganj od Gospoda, i sažeže onih

dvesta i pedeset ljudi koji prinesoše kad."

"Međutim, izlivanje sudova još nije bilo završeno. Oganj koji je sevnuo iz oblaka progutao je dvestotine i pedeset knezova koji su prinosili tamjan. Ti ljudi, koji se nisu prvi pobunili, nisu ni bili uništeni zajedno s glavnim zavere-nicima. Njima je bilo dozvoljeno da vide njihov kraj i da tako dobiju priliku da se pokaju, međutim, njihove simpatije su bile na strani pobunjenika i zato su doživeli istu sudbinu." Patrijarsi i proroci, 401. str. orig.

Mnogi će uzviknuti: "Ali piše - oganj od Gospoda" i izabrati da zane-mare nalog da treba upoređivati stih sa stihom kroz celo Pismo i pokažu da je Isus isti juče, danas i zauvek.

Isus je učenicima rekao da oganj koji je sišao sa neba kao odgovor na Ilijine reči, nije duh po kome se On rukovodi. Na osnovu priče o Jovu znamo da je "oganj od Gospoda" sišao s neba i spalio ovce i Jovove sluge.

Jov 1:16 "Dok ovaj još govoraše, dođe drugi i reče: **Oganj Božji spade s neba** i spali ovce i momke, i proždre ih; i samo ja jedan utekoh da ti javim."

Znamo da je sotona poslao ovaj fizički oganj s neba i progutao ih. Dakle, ako stih govori o fizičkom ognju, onda je to način kako je on došao, međutim, kao što je objašnjeno u brošuri "Anđeli zatirači", taj oganj je mogao biti i osvedočavanje Duha Božjeg koje je učinilo da srca tih ljudi obuzme ogroman strah i bio ispoljen kao bljesak svetlosti. Duh je razotkrivao njihove grehe i podstrekivao ih da se pokaju, međutim, pošto nisu mogli verovati u milostivog Boga, njihovi gresi su ih progutali. Ovaj princip koji se tiče ognja sa neba je spomenut u nekoliko stihova.

Isaija 30:27-28, 30 "Gle, ime Gospodnje ide izdaleka, gnev Njegov gori i vrlo je težak; **usne su Mu pune ljutine i jezik Mu je kao oganj koji sažiže. A Duh Mu je kao potok koji plavi** i dopire do grla, da raseje narode da odu u ništa, i

biće u čeljustima narodima uzda koja će ih goniti da lutaju. I Gospod će pustiti da se čuje slava glasa Njegovog, i pokazaće kako maše rukom Svojom **s ljutim gnevom i plamenom ognjenim koji proždire, s rasapom i sa silnim daždem i s gradom.**"

Vidimo da su oganj i grad razotkriveni u Hristovom krstu. 18. Psalam govori o raspeću.

Psalam 18:4-6,8,12 "Obuzeše me smrtne bolesti, i potoci nevaljalih ljudi uplašiše me. Opkoliše me bolesti paklene, stegoše me zamke smrtne. U svojoj teskobi prizvah Gospoda, i k Bogu svom povikah; On ču iz dvora svog glas moj, i vika moja dođe Mu do ušiju. **Podiže se dim iz nosnica Njegovih, iz usta Njegovih oganj, koji proždire i živo ugljevlje odskakaše od Njega.** Od sevanja pred Njim kroz oblake Njegove udari **grad i živo ugljevlje.**" (KJ prevod)

5. Mojsijeva 33:2 "I reče: Gospod iziđe sa Sinaja, i pokaza im se sa Sira; zasja s gore Faranske, i dođe s mnoštvom hiljada svetaca, **iz desnice Njegove izbijao je zakon ognjeni za njih.**" (KJ prevod)

Jeremija 5:14 "Zato ovako veli Gospod Gospod nad vojskama: Kad tako govorite, evo **Ja ću učiniti da reči Moje u ustima tvojim budu oganj**, a ovaj narod drva, te će ih spaliti." (KJ prevod)

Pesma nad pesmama 8:6 "Metni me kao pečat na srce svoje, kao pečat na mišicu svoju. Jer je ljubav jaka kao smrt, i ljubavna sumnja tvrda kao grob; **žar je njen kao žar ognjen, plamen Božji.**"

Opet, ako čitamo o Božjim sudovima u svetlosti krsta, jasno možemo videti proces. Sotona je prouzrokovao Hristovu fizičku patnju na krstu, međutim duhovna patnja koju je iskusio je bila osećaj krivice zbog osude zakona. Jedini oganj i grad koji su se pojavili tokom krsta je bio ognjeni zakon Božjeg osvedočavanja u greh nad Nositeljem greha.

Međutim, sotona je svojim fizičkim mučenjem Hrista na krstu nastojao da prikrije duhovne patnje. Da li je sotona nastojao da prikrije ovo duhovno osvedočavanje 250 knezova upotrebljavajući fizički oganj ili su poginuli čisto zbog osvedočenja u greh i krivicu koje je došlo kroz Božji zakon?

Dakle, zaista je oganj od Gospoda pao na 250 knezova i osvedočio ih u njihov greh kroz Reč Božju. Kao što piše u apokrifnoj knjizi Solomonova mudrost:

Solomonova mudrost 18:15-20 **"Tvoja svemoguća reč je pala sa neba iz Tvog carskog prestola, kao žestok ratnik usred zemlje uništenja** i donela Tvoju istinsku zapovest kao oštar mač i uspravivši se ispunila sve smrću; i dotakla je nebo, ali je stajala na zemlji. Tada ih odjednom počеше bolno mučiti viđenja užasnih snova i na njih dođoše neočekivani užas. I jedan bačen ovde, drugi onde, polu mrtvi, pokazali su uzrok svoje smrti. Jer snovi koji ih mučiše unapred pokazaše ovo, kako ne bi propali a da nisu znali zašto su bili mučeni. Da, smrt je dirnula i pravednika takođe, a dođe do uništenja mnoštva u pustinji: ali gnev ne potraja dugo."

Kada su ovih 250 knezova odbili da se pokaju i kada je Bog povukao zaštitu Svojih anđela, da li je sotona fizičkim ognjem i njihovim uništenjem sakrio njihovu duhovnu borbu ili se prosto radilo samo o duhovnom osvedočenju u greh? Prirodno je pretpostaviti da je, nakon što je oganj progutao te knezove, od njih ostao samo pepeo, ali kao što učimo u priči o Nadavu i Avijudu, oganj koji ih je progutao nije spalio čak ni njihove košulje.

3. Mojsijeva 10:2-5 "Tada dođe oganj od Gospoda i udari ih, te pogiboše pred Gospodom. Tada reče Mojsije Aronu: To je što je kazao Gospod govoreći: U onima koji pristupaju k meni biću svet i pred celim narodom proslaviću se. A Aron očute. A Mojsije pozva Misaila i Elisafana sinove Ozila strica Aronovog, i reče im: Hodite i iznesite braću svoju

ispred svetinje napolje iz logora. I pristupiše i **iznesoše ih u košuljama njihovim napolje iz logora**, kao što reče Mojsije."

Kada je Duh Božji sišao, da li je to bilo kao prasak intenzivne svetlosti koju vidimo u Hristovom licu i za koju znamo da će biti ispoljena prilikom drugog dolaska?

Otkrivenje 1:16 "I držaše u Svojoj desnoj ruci sedam zvezda, i iz usta Njegovih izlažaše mač oštar s obe strane, i **lice Njegovo beše kao što sunce sija u sili svojoj.**"

2. Solunjanima 2:8 "Pa će se onda javiti bezakonik, **kog će Gospod Isus ubiti duhom usta Svojih, i iskoreniti svetlošću dolaska Svog.**"

Šta je to ta sjajnost koja je bljesnula iz oblaka i progutala te knezove? Šta god to bilo, na osnovu Hristovog zemaljskog života znamo da On nikad nikog nije živog spalio. Međutim, znamo da je mahao ognjenim mačem rečima usta Svojih.

"Metalni novac je padao resko zvečeći na mramornom podu. Niko se nije usudio da dovodi u pitanje Njegov autoritet. Niko se nije usudio da zastane i pokupi svoj nepošteni dobitak. Isus ih nije tukao bičem od uzica, **ali je u Njegovoj ruci taj jednostavni bič izgledao strašno kao ognjeni mač.** Službenici hrama, lakomi sveštenici, preprodavci i trgovci stokom sa svojim ovcima i govedima, žurili su sa ovog mesta sa jedinom mišlju da pobegnu od osude Njegove prisutnosti." Čežnja vekova, 158. str. orig.

Na osnovu svih dokaza koji su ispred nas, vidimo da ne treba da vršimo nasilje nad Božjim karakterom, pripisujemo Mu sotonine osobine i tvrdimo da je fizički spalio žive ljude. Biblija je napisana na takav način da nam dozvoljava da izvedemo Boga na sud i damo presudu o Njegovom karakteru. Da li mislite da je prirodno za roditelja da spali svoje tvrdoglavo živo dete u fizičkom mučenju i agoniji? Ako vi to ne bi uradili, zašto bi pomislili da bi naš nebeski Otac to učinio? Da li smo

milostiviji od Njega? Bože sačuvaj! Svaka milost koju mi ispoljavamo dolazi od Njega.

Nastojanje da se izraelski zbor spase

Nakon smrti vođa pobune, Duh Hristov je i dalje težio da spase ostatak zbora.

"Isus, Anđeo koji je išao ispred Jevreja, je želeo da ih spasi od uništenja. Oproštenje je i dalje bilo dostupno. Sudovi Božji su se veoma približili i kao da su ih pozivali da se pokaju. Posebno, uporno delovanje neba zaustavilo je njihovu pobunu. I tada, da su se odazvali pozivima Božjeg providenja, su mogli biti spaseni. **Međutim, iako su utekli od sudova zbog straha od uništenja, njihova pobuna nije bila izlečena.** Te noći oni su se vratili prestrašeni u svoje šatore, ali ne i pokajani." Pregled i glasnik, 12. novembar 1903.

"Mojsije nije osećao krivicu greha i nije požurio na reč Gospodnju i napustio zbor, kao što su Jevreji dan ranije pobjegli od šatora Koreja, Datana i Avirona. Oklevao je zato što mu nije bilo nimalo lako da toliko mnoštvo naroda prepusti njihovoj propasti, **mada je znao da svojom upornošću u pobuni zaslužuju božansku osvetu.** Pošto oni nisu uviđali nikakvu potrebu da se ponize i posreduju za sebe, on je pao ničice pred Bogom i zalagao se za njih.

Mojsije ovde simboliše Hrista. U ovom kritičnom trenutku, on je pokazao brigu Pravog Pastira za stado koje Mu je bilo povereno. Preklinjao je uvređenog Boga da u Svom gnevu ne uništi u potpunosti narod koji je sam izabrao. Svojim posredovanjem je zadržao ruku osвете tako da neposlušni i buntovnički Izrael nije bio potpuno uništen. On je naredio Aronu šta treba da preduzme u tom strašnom trenutku kad je u izlivu gneva Božjeg pomor već otpočeo." 3. sveska

Svedočanstava za zajednicu, 357-358. str. orig.

Kako ne bi zaboravili, pogledajmo kako nadahnuće definiše Božju osvetu.

"Oni koji čine zlo svojim bližnjima govoreći: "Kako će razabrati Bog?" **će jednog dana biti pozvani da prime dugo-odlaganu osvetu.** U današnje vreme se prema Bogu ispoljava više nego opšti prezir. Ljudi su u svojoj drskosti i neposlušnosti dostigli tačku koja pokazuje da je čaša njihovog bezakonja skoro puna. Mnogi su potpuno prešli granicu milosti. Uskoro će Bog pokazati da je zaista živi Bog. On će anđelima reći: **"Nemojte se više suprostavljati sotoninim naporima da uništi.** Neka ispolji svoju mržnju prema sinovima neposlušnosti, jer je čaša njihovog bezakonja puna. Oni su postajali sve pokvareniji, svakodnevno povećavajući svoje bezakonje. Više neću intervenisati kako bi sprečio uništitelja da izvršuje svoje delo." Pregled i glasnik, 17. septembar 1901

Mojsije i Aron su molili za živote ljudi zbora. Duh Hristov koji je bio u njima ih je naveo da tako postupe. Dom našeg Oca nije podeljen. Duh Hristov se ne nalazi na jednoj strani moleći da Izraelci ne budu uništeni dok u isto vreme na drugoj strani Hristos, imajući podignut mač u Svojoj ruci, preti da će poubijati bezbožnike. Ove dve ideje su nedosledne i ne mogu se usaglasiti u ličnosti Hrista. Dom koji je podeljen ne može opstati. Naš Otac ne nastoji i da spase i da uništi u isto vreme. Da li mogu i slatka i gorka voda teći sa istog izvora?

Naš Otac ne želi da iko propadne, međutim On će, nakon ponovljenih upozoravanja i molbi upućenih ljudima da se pokaju, dozvoliti da tama sakrije Njegovo lice. Pobuna koja se nalazila u srcima Izraelaca je nastavila da raste.

4. Mojsijeva 16:41-49 **"A sutradan vikaše sav zbor sinova Izrailjevih na Mojsija i na Arona govoreći: Pobiste narod Gospodnji.** A kad se stečaše narod na Mojsija i na Arona, pogledaše na šator od sastanka, a to oblak na njemu, i

pokaza se slava Gospodnja. I dođe Mojsije i Aron pred šator od sastanka. I reče Gospod Mojsiju govoreći: Uklonite se iz tog zbora da ih odmah potrem. A oni padoše ničice. I reče Mojsije Aronu: Uzmi kadionicu, i metni u nju ognja s oltara, i metni kada, i idi brže ka zboru, i očisti ih; jer gnev žestok izađe od Gospoda, i pomor poče. I uzevši Aron kadionicu, kao što mu reče Mojsije, otrča usred zbora, i gle, pomor već beše počeo u narodu; i okadiv očisti narod. I stajaše među mrtvima i živima, i ustavi se pomor. A onih koji pomreše od tog pomora beše četrnaest hiljada i sedam stotina, osim onih što izgiboše s Koreja."

Mojsijeva dela - pripisana delovanju sotone

Umesto da se pokaju, deca Izraela su prisvojila Korejev duh i optužila Mojsija i Arona da su ubili ljude koji su izginuli. Sada stižemo do jedne veoma zanimljive izjave zapisane u Duhu proroštva:

"Korej i njegovi drugovi su odbacivali svetlost sve dok nisu postali tako zaslepljeni da ih ni najuverljiviji prikazi Božje sile nisu mogli osvedočiti; sve su pripisivali ljudskim ili sotonskim silama (posredovanju). Isto je učinio i narod koji je dan posle uništenja Koreja i njegove družine došao Mojsiju i Aronu govoreći: "Pobiste narod Gospodnji!" Iako im je uništenje ljudi koji su iz zaveli pružilo najuverljiviji dokaz božanskog nezadovoljstva njihovim ponašanjem, usudili su se da Njegove kazne pripišu sotoni izjavljujući da su Mojsije i Aron, služeći se silom nečastivoga, izazvali smrt dobrih i svetih ljudi. Tim delom su zapečatili svoju sudbinu. Učinili su greh protiv Svetoga Duha, greh kojim ljudsko srce postaje okorelo, neosetljivo za uticaj Božje milosti." Patrijarsi i proroci, 405. str. orig.

Ova izjava je odlična provera za uočavanje razlike između onih koji su samo slušaoci Reči i onih koji i postupaju u skladu s njom. Na osnovu našeg proučavanja je jasno da je sotoni bilo dozvoljeno da učini da

Korej, Datan i Aviron propadnu u jamu. Što se tiče 250 knezova, nejasno je da li su ti ljudi poginuli zbog osvedočenja u svoj greh i odbijanja da se pokaju ili je to bila kombinacija ovoga zajedno sa fizičkim ognjem koji je došao od sotone što je paralela Hristovom iskustvu na krstu. Korej i njegova družina su rekli Izraelu da je celokupna Mojsijeva služba bila vršena pomoću sotonine sile. Ovo znači da su oni verovali da je Mojsije prizivao sotonu silu kako bi činio ono što je činio. Sjaj sa njegovog lica, davanje zakona - sve ovo je bilo pripisano delovanju sotone.

Kada je Gospod povukao Svoju zaštitu od Koreja i njegove družine, Mojsije nije imao ništa sa sudovima koji su pali. On nije prizvao sotoninu silu da to učini. Sotona je iskoristio Mojsija uz pomoć pitanja sa rečju "ako", ali Mojsije nije dozvao sotoninu silu da ubije te ljude. On nije znao ništa o tome. Bog je pustio ovaj sud na ove ljude na način kako se sudovi uvek odigravaju:

"Bilo mi je pokazano da **Božji sudovi neće doći direktno od Gospoda na njih, već na sledeći način:** oni se stavljaju izvan Njegove zaštite. On upozorava, ispravlja, ukorava i ukazuje na jedini put sigurnosti, a onda, ako oni koji su bili predmet Njegove posebne brige budu išli svojim putem, nezavisno od Duha Božjeg; ako nakon uzastopnih upozorenja budu izabrali svoj put, **tada On neće zapovediti Svojim anđelima da spreče Sotonine odlučne napade na njih.**" Rukopisi 14, 3.

Od ključnog je značaja pažljivo pročitati pasus. Šta je Korej govorio ljudima?

"...sve su pripisivali ljudskim ili sotonskim *silama* (*posredovanju*)." Patrijarsi i proroci, 405. str. orig.

Vebsterov rečnik za tu reč (eng. agency) "posredovanje/agencija" kada je ona povezana s još nekim drugim licem, kaže sledeće. Posebno zapazite podebljane reči.

Služba agenta ili činioca; **posao agenta kojemu su povereni**

interesi nekog drugog: kao na primer - klijent plaća troškove agencije

Korej je nagoveštavao da je Mojsije poverio svoje interese koje je imao s Izraelom u ruke sotoni. Kada je Mojsijeva dela pripisao sotoni, Korej i njegova družina su počinili neoprostivi greh.

Kada je sotona doneo uništenje na ove ljude, on nije bio niti Mojsijev "agent", a niti Božji "agent". On je prosto postupao u skladu sa svojim karakterom, a Bog je postupao u skladu sa Svojim karakterom. Duh Božji je bio odbačen i stoga, povučen od onih koji su Mu se opirali. To je onda omogućilo sotoni da dođe i zaodene Božji karakter svojim osobinama u sceni ubijanja ovih ljudi. Pogledajte pažljivo opet ovaj deo izjave:

"Iako im je uništenje ljudi koji su ih zaveli pružilo najuverljiviji dokaz božanskog nezadovoljstva njihovim ponašanjem, usudili su se da Njegove kazne pripišu sotoni izjavljujući da su Mojsije i Aron, služeći se silom nečas-tivoga, izazvali smrt dobrih i svetih ljudi." Patrijarsi i proroci, 405. str. orig.

Kada su Izraelci optužili Mojsija da je učinio ove stvari uz pomoć sotone, oni su želeli dokazati da to nije bio Božji sud. Međutim, mi znamo da je to zaista bio Božji sud na osnovu procesa kojeg se pridržavao i koji je otkriven u nadahnuću. Gospod je, nakon ponovljenih upozorenja, sakrio Svoje lice. Ovo je način kako On pušta Svoje sudove. Kao drugo, Izrael je optužio Mojsija da je ubio ove ljude uz pomoć sotoninog posredništva suprotno Božjim željama. Ovo je bila potpuno lažna optužba. Mojsije nije ništa imao s pripremanjem njihovog uništenja. Iako je moguće da izolovan deo ovog citata nagoveštava da je Bog ubio ove ljude, a ne sotona....

"Iako im je uništenje ljudi koji su ih zaveli pružilo najuverljiviji dokaz božanskog nezadovoljstva njihovim ponašanjem, usudili su se da Njegove kazne pripišu sotoni... " Patrijarsi i proroci, 405. str. orig.

...kontekst pasusa i težina dokaza o Božjem karakteru u svetlosti Hristove zemaljske službe, nam pokazuju kako se to odigralo. Ovi ljudi su, nakon što su odbili da se pokaju, bili uništeni od strane zatirača. Gospod je pružio Svoju ruku kao što je to učinio i u Egiptu i u slučaju sa Jovom i povukao je Svoju zaštitu. "Svaki da bude uveren za svoju misao", a ja i moj dom ćemo služiti milostivom Bogu ljubavi koji obiluje dobrotom i istinom, ali takođe ni ne pravda krivoga, već dozvoljava da svako "primi po delima svojim".

U neprijateljevim rukama

Nažalost, ljudi su odbili da poslušaju i mnogi od njih su takođe počinili neoprostivi greh.

"Učinili su greh protiv Svetoga Duha, greh kojim ljudsko srce postaje okorelo, neosetljivo za uticaj Božje milosti. Hristos je rekao: "Ako ko reče reč na Sina čovečjeg, oprostiće mu se; a koji reče reč na Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovome svetu ni na onome." (Matej 12:32) Naš Spasitelj je izgovorio ove reči kada su dela milosti koja je učinio božanskom silom, Jevreji pripisali Velzevulu. Bog upravo Svetim Duhom razgovara sa ljudima, a oni koji to namerno odbacuju kao da dolazi od sotone, prekidaju kanal komunikacije između svoje duše i neba." Patrijarsi i proroci, 405. str. orig.

Zapazite pažljivo sledeći pasus iz knjige Patrijarsi i proroci:

"Bog deluje kroz ispoljavanja Svoga Duha da ukori i osvedoči grešnika; i kada je delovanje Duha konačno odbačeno, Bog više ništa ne može učiniti za tu dušu. Poslednji resurs Božje milosti bio je upotrebljen. Prestupnik se odvojio od Boga i više nema leka kojim bi se greh mogao izlečiti. **Nema više nikakve preostale sile koju bi Bog mogao upotrebiti da osvedoči i obrati grešnika. "Ostavi ga" (Osija 4:17) glasi božanska zapovest.** "Jer kada mi grešimo navalice pošto

smo primili poznanje istine, nema više žrtve za grehe; nego strašno čekanje suda i revnost ognja koji će pojesti one koji se suprote." (Jevrejima 10:26-27) " Patrijarsi i proroci, 405. str. orig.

Naš Otac je pokušao sve što je mogao da spase ljude, ali oni su odbili. Konačno, Bog kaže: "Ostavi ih." Ovo je upravo proces o kome smo govorili.

"Bog procenjuje narode. Niti jedan vrabac ne padne na zemlju, a da On to nije primetio. Oni koji čine zlo svojim bližnjima govoreći: "Kako će razabrati Bog?" **će jednog dana biti pozvani da prime dugo-odlaganu osvetu.** U današnje vreme se prema Bogu ispoljava više nego opšti prezir. Ljudi su u svojoj drskosti i neposlušnosti dostigli tačku koja pokazuje da je čaša njihovog bezakonja skoro puna. Mnogi su potpuno prešli granicu milosti. Uskoro će Bog pokazati da je zaista živi Bog. On će anđelima reći: **"Nemojte se više suprostavljati sotoninim naporima da uništi.** Neka ispolji svoju mržnju prema sinovima neposlušnosti, jer je čaša njihovog bezakonja puna. Oni su postajali sve pokvareniji, svakodnevno povećavajući svoje bezakonje. Više neću intervenisati kako bi sprečio uništitelja da izvršuje svoje delo." Pregled i glasnik, 17. septembar 1901

Prethodni citat daje odgovarajući kontekst za sledeći citat koji objašnjava šta je to Božja osveta.

"Iako ne uživa u osveti, On će izvršiti sud nad prestupnicima Svoga zakona. On je primoran da to učini kako bi sačuvao stanovnike ove Zemlje od potpune izopačenosti i propasti. Da bi mogao da spase neke, mora ukloniti one koji su otvrdnuli u grehu." Patrijarsi i proroci, 628. str. orig.

Pomor se počeo širiti logorom. Pismo nam tačno kaže šta se dešava kada otpočne pomor:

3. Mojsijeva 26:25 "Pustiću na vas mač, koji će osvetiti Moj zavet; a kad se sležete u gradove svoje, tada ću pustiti pomor među vas, **i bićete predani u ruke neprijatelju.**"

Kada su Izraelci prezreli i odbacili zavet, Gospod je dozvolio da na njih dođe mač i pomor. Poslednji deo ovog stiha govori da će ih Gospod predati u ruke neprijatelja.

"Sotona koristi svoju silu. On uništava dozrelu žetvu i tada dolaze glad i nevolja. **Ispunjava vazduh smrtnim zagađenjima i na hiljade ljudi umire od pomora.**" Velika borba, 590. str. orig.

Razvalina je bila napravljena u odbrambenom zidu oko Izraelaca i sotoni je bilo dozvoljeno da širi pomor u logoru. Zapazite kako su Mojsije i Aron reagovali:

4. Mojsijeva 16:45-48 "Uklonite se iz tog zbora da ih odmah potrem. A oni padoše ničice. I reče Mojsije Aronu: Uzmi kadionicu, i metni u nju ognja s oltara, i metni kada, i idi brže ka zboru, i očisti ih; jer gnev žestok izađe od Gospoda, i pomor poče. I uzevši Aron kadionicu, kao što mu reče Mojsije, otrča usred zbora, i gle, pomor već beše počeo u narodu; i okadiv očisti narod. I stajaše među mrtvima i živima, i ustavi se pomor."

Kao što smo ranije zapazili, Gospod je Mojsiju i Aronu govorio jezikom Starog zaveta. On izriče presudu da narod zasluhuje smrt. On to čini, ne da bi lično izvršio presudu, već da ohrabri Mojsija i Arona da traže milost za narod u Hristovom Duhu. Opet nam knjiga Solomonova mudrost pruža uvid i pokazuje šta je Aron radio kako bi zatirač bio zaustavljen.

Solomonova mudrost 18:21-25 "Jer je onda pravednik požurio i stao u njihovu odbranu; i donoseći štit svoje podesne službe, to jest molitvu, i umilostivljenje tamjana, **i postavio se nasuprot gnevu i tako okončao pomor**, objavljujući da je Tvoj sluga. **Tako je nadvladao zatirača, ne**

snagom tela niti silom mišice, već rečju potčinjenom Onome koji kažnjava navodeći obećanja i zavete učinjene sa očevima. Jer kad mrtvi popadaše na gomilu jedan na drugog, stojeći između, zaustaviše gnev i preseče mu put ka živima. Jer se na dugačkoj odori nalazio ceo svet, a u četiri reda kamenja [naprsnik] je slava očeva urezana bila, a tvoje Veličanstvo na kapi na glavi njegovoj. **Zatirač se stoga povukao i bio uplašen:** jer je bilo dovoljno što su samo okusili gnev."

Aron je nadvladao zatirača tako što se pozivao na Božja obećanja govoreći jezikom novog ili večnog zaveta. Ovo je uplašilo zatirača i primoralo ga da se povuče.

"Sotona će optužiti i tražiti dozvolu da uništi, ali Bog je taj koji otvara vrata utočišta. Bog je taj koji pravda onoga koji uđe kroz ta vrata." Naš brižni Otac, 283. str. orig.

Nažalost, 14700 ljudi je odbilo da uđe u to utočište i uzgubilo svoje živote od ruke zatirača. Pobuna koju su podigli Korej i njegovi prijatelji nam pruža mogućnost da možemo shvatiti rat koji je otpočeo na nebu i koliko je sotona lukav i prepreden u obmanjivanju i uništavanju svega što se nalazi između njega i ispunjenja njegovih želja.

Moja iskrena molitva je da uvidite milost i ljubav koje postoje u srcu našeg Oca u ovoj priči. On ne želi da iko propadne i žalosti Ga kada ljudi usled sebičnosti dopuštaju da sotona zavlada nad njima, a na kraju i da ih uništi. Kada verujemo da naš Spasitelj drži u Svojoj ruci oružje kako bi nas uništio ako ne uzvratimo na Njegove molbe koje upućuje, koliko je teško pobeći u Njegove ruke da tamo pronađemo sigurnost? Svi oni koji imaju vere i traže Oca celim srcem će otkriti da je Bog zaista ljubav što dokazuje da Njegovo carstvo nije carstvo sile, dominacije i kontrole, već carstvo ljubavi, slobode i radosti.

Druge brošure iz ovog serijala

Brošure su dostupne na sajtu www.maranathamedia.rs

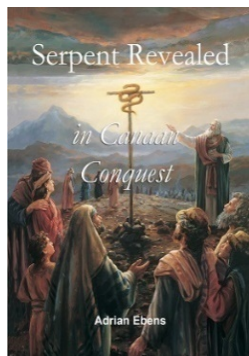
Božje neobično delo

Koje je značenje reči "Božje neobično delo" navedenih u Isaiji 28:21? "Jer će Gospod ustati kao na gori Ferasimu, razgneviće se kao u dolu gavaonskom, da učini delo Svoje, neobično delo Svoje, da svrši posao Svoj, neobičan posao Svoj." Da li će Bog naposljetku ustati, učiniti nešto što se smatra čudnim i postupiti suprotno Svome karakteru kako bi oslobodio svet od greha i grešnika? Kako je ovo u skladu sa onim što je otkriveno u licu Isusa Hrista?

Hristov pretpotopni krst

"I reče Bog Noju: Kraj svakom telu dođe preda Me, jer napuniše zemlju bezakonja; i evo hoću da ih zatrem sa zemljom." (1. Mojsijeva 6:13) Da li je Bog potopio svet kako bi sačuvao čovečanstvo? Kakve ovo veze ima sa Hristovim krstom? Da li u 18. Psalmu možemo naći dokaze za sebe koji govore o krstu služeći se rečima kojima se opisuje poplava? "Tajna krsta objašnjava sve druge tajne. U svetlosti koja sija sa Golgote, Božje osobine koje su nas ispunjavale strahom i strahopoštovanjem izgledaju lepe i privlačne." (Velika borba, 652. str. orig.)

Razotkrivanje zmije tokom osvajanja Hanana

Kako da pomirimo veliki pokolj mačem koji je Izrael učinio i Hristove reči: "... jer svi koji se maše za mač od mača će izginuti"?

Nisu bilu ubijeni samo muškarci već i žene i deca:

"I uzesmo tada sve gradove njegove, i pobismo ljude po svim tim gradovima, i žene i decu, ne ostavismo živog nijednog." (5. Mojsijeva 2:34)

Korejeva buna

Ko je Koreja, Datana i Avirona poslao žive u ponor?

4. Mojsijeva 16:31-33 "A kad izgovori reči ove, rasede se zemlja pod njima, i otvorivši zemlja usta svoja proždre ih, i domove njihove i sve ljude Korejeve i sve blago njihovo. I tako siđoše sa svim što imahu živi u grob, i pokri ih zemlja i nesta ih iz zbora."

A šta ćemo sa ovim izjavama?

"Korej i njegovi drugovi su odbacivali svetlost sve dok nisu postali tako zaslepljeni da ih ni najuverljiviji prikazi Božje moći nisu mogli osvedočiti; sve su pripisivali ljudskim ili sotonskim silama. Isto je učinio i narod koji je dan posle uništenja Koreja i njegove družine došao Mojsiju i Aronu govoreći: "Pobiste narod Gospodnji!" Iako im je uništenje ljudi koji su ih zaveli pružilo najuverljiviji dokaz božanskog nezadovoljstva njihovim ponašanjem, usudili su se da Njegove kazne pripišu sotonu izjavljujući da su Mojsije i Aron, služeći se silom nečastivoga, izazvali smrt dobrih i svetih ljudi. Tim delom su zapečatili svoju sudbinu. Oni su počinili greh protiv Svetog Duha, greh kojim ljudsko srce postaje okorelo, neosećljivo za uticaj Božje milosti." Patrijarsi i proroci, 405. str. orig.

A šta je sa ovom izjavom?

"Slučaj Koreja, Datana i Avirona predstavlja za nas lekciju da se ne ugledamo na njihov primer. "Niti da kušamo Hrista kao što neki od njih kušaše i od zmija izgiboše. Niti da gundamo kao što neki od njih gundāše i izgiboše od zatirača. Ovo se, pak, sve događāše za ugled njima, napisa se za nauku nama na koje posledak sveta dođe.""
3. sveska Svedočanstava za zajednicu, 353. str. orig.

Kako da uskladimo ove izjave, a da se pritom očuva ono što je otkriveno o Božjem karakteru u licu Isusa Hrista? Ako potražimo našeg Oca celim srcem, pronaći ćemo Ga. Budimo oni koji i izvršuju zakon, a ne slušaoci koji sa zavaravaju sami sebe.